

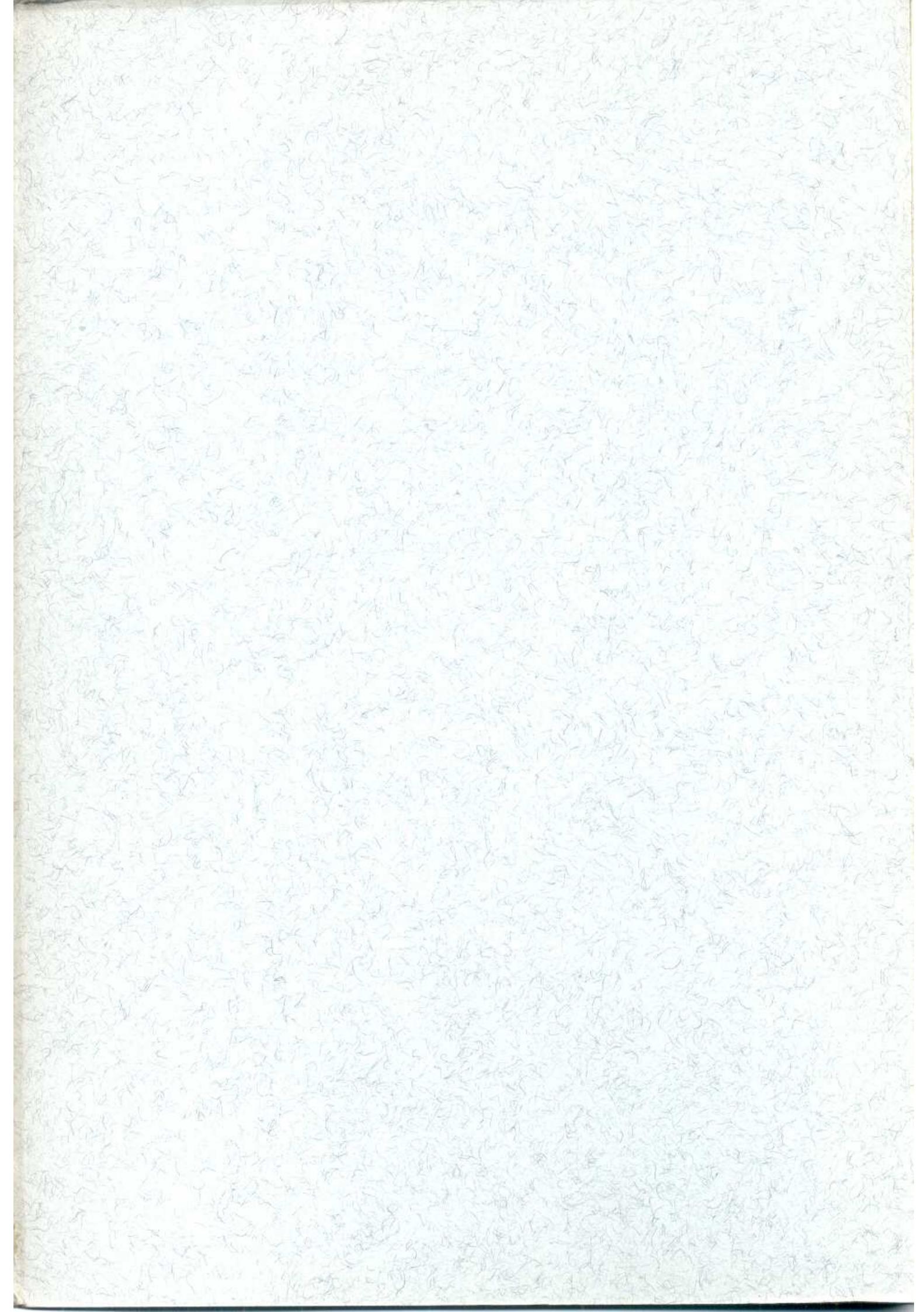
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΡΣΕΝΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

ΤΑΥΤΗ, ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΝΩΝ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1978

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΡΣΕΝΙΟΥ
ΤΑΥΤΗ, ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΝΩΝ

'Εποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὄρει
    ὑ π δ
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου
'Υμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

100
14 - 8

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΡΣΕΝΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

ΤΑΥΤΗ, ΠΡΟΣΕΤΕΩΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΝΩΝ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1978

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (Τ. Τ. 140)

ΑΡΙΘ. | ΠΡΩΤ. Θ. Α. 1109 /4536α
ΔΙΕΚΠ. 2238

ΑΘΗΝΗΣΙ ΤΗ 5 - 12 - 75

Π ρ ό σ

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Βεροίας καὶ Ναούνης κ. Παῦλον

E i s B é q q o i a v

Σεβασμιώταιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψιν τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 700/1975
ἡμετέρου ἐγγράφου 'Ιερᾶς Ἀκολουθίας 1) τοῦ Ἀγ. Ἰερομάρτυρος Ἀρσενίου
Μητροπολίτου Βεροίας καὶ 2) τοῦ Ἀγ. Σωτιλάρου τοῦ ἐκ Βεροίας,
ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιανναίου, ὡς
καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου 'Ιερουσοῦ κ. Παύλου,
ὡς Προέδρου τῆς Σ.Ε.Θ. Λατρείας, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἐγκρίνομεν ταύ-
τας ὡς καλῶς ἔχούσας, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον πρός τε τὰ δόγματα καὶ
τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέ-
χεται ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, δύως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε ἡμῖν
πέντε ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀναπέδωτον 'Ιερᾶν Ἀκολουθῶν διὰ τὸ
'Αρχεῖον τῆς Σ.Ε.Θ. Λατρείας.

'Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν 'Υμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ,
διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† 'Ο 'Αθηγῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόδεδρος
'Ο 'Αρχιγραμματεὺς
'Αρχιμ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΕΝΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Σ.Ε.Θ. Λατρείας - ΕΝΤΑΓΘΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

‘Η Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Βερροίας μετὰ βαθυτάτης εὐλαβείας καλίνει γόνυ πρὸ τῆς μορφῆς τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου Μητροπολίτου Βερροίας, δοτις εἰς καιρὸν χαλεπούς, ἡγωνίσθη ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ποιμνίου του καὶ προσέφερεν ἔαυτὸν ὀλοκαύτωμα, εἰς ἕναν ἀπεγνωσμένον ἄγῶνα ἐναντίον τῶν Ἀγαριῶν κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Βερροίας ὑπὸ τῶν Τούρκων. Καὶ τοιοντοιρόπως ἐγένετο πρόμαχος τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ὡς καὶ διὰ πρώτος νεομάρτυρς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὑποδούλου Γέροντος ἡμῶν.

Μὲ τὸ αἷμά του ἐπότισε τὴν Βερροιώτικην γῆν, ἡ δοπία ἐκράτησε ζεστὴν τὴν θρησκευτικὴν πάσιν καὶ ἐξωγόνησε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν κατοίκων τῆς ἀποστολικῆς πόλεως, τὸ διάσιημα ἐκεῖνο ποὺ δλα «τά σκιαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωτα ἡ σκλαβιά». «Ἐξ δοσῶν γνωρίζω — γράφει διὰ Γεώργιος Χ. Χιονίδης Δικηγόρος καὶ Ἰστορικός, — ἡ θανάτωσις τοῦ Μητροπολίτου τῆς Βερροίας εἶναι ἡ πρώτη γενομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων, μίαν δὲ τοιάτην ἀπεχθῆ καὶ πρωτοφανῆ πρᾶξιν εἶχαν λόγους οἱ Ὄνθωμανοὶ νὰ μὴ θέλονταν νὰ τὴν ἐνθυμοῦνται, οὕτε οἱ ἴδιοι οὕτε καὶ οἱ ὑποτελεῖς χριστιανοί».

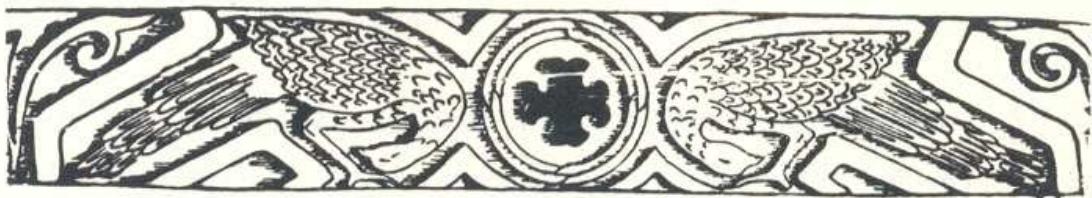
Μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀκολουθίας τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιδιώκωμεν: τὴν προβολὴν τοῦ ἀγνώστου μέχρι τοῦδε Νεομάρτυρος Ἀρσενίου, καὶ ἐξοχὴν σήμερον, παρὰ τῷ εὐσεβεῖ λαῷ, πρὸς μίμησιν, δοτις οὐδόλως γνωρίζει περὶ αὐτοῦ καὶ νὰ τιμηθῇ δεόντως οὗτος εἰς τὴν λειτουργικὴν πρᾶξιν τῆς τοπικῆς καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ἄλωσις τῆς Βερροίας ἐγένετο κατὰ μῆνα Μάϊον, εἰς δὲ τὴν ἀνευρεθεῖσαν ἐν Μετεώροις ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου δὲν μημονεύεται ἡ ἡμερομηνία τῆς μνήμης αὐτοῦ, διὰ τοῦτο δοξίζομεν, δπως ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου ἐπιτελεῖται πάντοτε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ Ἀγιον Πάσχα Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.

“Ἐγραφον ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ Βερροίας, τὴν 25ην Μαρτίου 1978,
ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

† Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ

Τῇ ΣΤ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΤΥΦΛΟΥ)

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος

ΑΡΣΕΝΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ίστῳμεν στίχους δ'. καὶ φάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Ὕχος πλ. 6'. "Οληγν ἀποθέλενοι.

Ο"λην τὴν διάνοιαν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνων, βίον ἐνθεώτατον, ἀρεταῖς κοσμούμενον ἔσχες "Ἄγιε, καὶ ποιμὴν ἄριστος, τῆς Βερροίας ὄφθης, εὐδοκίᾳ τῇ τοῦ κρείττονος, καὶ καθωδήγησας, τὸν λαὸν Κυρίου Ἀρσένιε, πρὸς τρίβον τὴν σωτήριον, τῇ διδασκαλίᾳ τῆς γλώσσης σου ὅθεν καὶ ἀθλήσας, νομίμως δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, διπλῶν στεφάνων ἡξίωσαι, παρὰ τοῦ Παντάνακτος.

Αάμπων Θείῳ Πνεύματι, ως ἀληθῆς Ἱεράρχης, τοῦ λαοῦ σου πρόμαχος, ὄφθης ἀπροσμάχητος ἰερώτατε, καὶ στερρῶς ἥνεγκας, ὁρμὰς τῶν βαρθάρων, ὃν τὸ θράσος καὶ τὴν ἔπαρσιν, εἰς γῆν κατέβαλες, ὅπλοις εὔσεβείας καὶ χάριτος, καὶ μαρτυρίου αἷμασι, τὴν στολήν σου πάτερ ἐφοίνιξας· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τελοῦντες τὴν σεπτὴν χρεωστικῶς, Ἱερομάρτυρος Ἀρσένιε, πόθῳ σε γεραίρομεν.

H"νεγκας στερρότατα, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, καὶ πληγὰς καὶ μάστιγας, καὶ καθείρξεις "Ἄγιε ώς ἀσώματος, τῆς οεπτῆς ποίμνης σου, θεολήπτῳ γνώμῃ, προθυόμενος Ἀρσένιε, ώς ποιμὴν ώς γνήσιος, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος πρόβατον ἐντεῦθεν καταβέβληκας, τῶν υἱῶν τῆς Ἅγαρ τὸ φρύαγμα, καὶ Χριστῷ προσῆχθης, ώς θῦμα καὶ θυσία καθαρά, καθικετεύων ἐκάστοτε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Eἴφει τὸν αὐχένα σου, ἀποτιμηθεὶς Ἰεράρχα, οείθροις τῶν αἰμάτων σου, τῆς Βερροίας ἄπασαν τὴν γῆν ἡρδευσας, καὶ φυτὸν πάγκαρπον, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν, διατρέφον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καρποῖς τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, καὶ ψυχικῆς στερρότητος, καὶ ἐλευθερίας τῆς κρείττονος. "Οὐδεν σε τιμῶμεν, ώς μύστην καὶ θεράποντα Χριστοῦ, Ἰερομάρτυρος Ἀρσένιε, Βερροίαιων στήριγμα.

Δόξα. Ἡχος β'.

Tῶν ἀρετῶν τὴν αὔλακα τέμνων, ἴερωσύνης ἐκληρώσω τὴν στολήν, καὶ εὐσεβείας τοῖς καρποῖς, τὴν σὴν ποίμνην διέθρεψας, Ἰεράρχα Ἀρσένιε· τῷ γὰρ λόγῳ τῆς χάριτος, τῶν πιστῶν παιδεύων τὸ φρόνημα, τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν, μαρτυρικοῖς, πόνοις ὡμίλησας, ἀδηλητικὸν ὑπελθὼν ἀγῶνα. Καὶ νῦν τῆς ἄνω ζωῆς λαβόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, Ἰερομάρτυρος ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἄ π ὁ σ τ ι χ α

Ἡχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

O"λην σου τὴν ζωήν, θελήματι τῷ θείῳ, Ἀρσένιε ιθύνων, ἐν αἷματι οἰκείῳ, τὴν σὴν στολὴν ἐλάμπρυνας.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

H"νεγκας καρτερῶς, τυραννικὴν μανίαν, ώς θεῖος Ἰεράρχης, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, λαμπρῶς ἀγωνιζόμενος.

Στίχ. Δίκαιος ώς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ώσεὶ κέδρος...

Bέρδοια τὴν σεπτήν, μνήμην σου ἑορτάζει, τῇ σῇ ποιμαντορίᾳ,
ἐνθέως καυχωμένη, Ἰερομάρτυς ἔνδοξε.

Δόξα. *Τριαδικόν.*

Σύνθρονε Παντούργέ, Πάτερ Τίè καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κό-
σμον, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, τοῦ σοῦ Ἰερομάρτυρος.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Kόλπων τῶν Πατρικῶν, μὴ ἀποστὰς δὲ Λόγος, ἐν σοὶ Κόρη
ηὐλίσθη, καὶ ὕφθη τοῖς ἀνθρώποις, τεχθεὶς ἐκ τῶν αίμάτων
σου.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐ-
σπεριγοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκένραξα ἵστῳμεν στίχους στ'. καὶ φάλλοιμεν τὰ ἔξης Προσόμοια.

*Ηχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Ἀρσένιε φωτί. ἀρετῶν λαμπόμενος, ἀρχιερεὺς ὄφθης ἔνθεος, βουλῇ τῇ ἄνωθεν, καὶ Μαρτύρων πόνοις, τὴν δοθεῖσαν χάριν σοι, ἐσφράγισας ἀθλήσας στερρότατα· διὸ τὴν μνήμην σου Βερροιαίων ἡ Μητρόπολις, ἐορτάζει, πόθῳ εὐφημοῦσά σε.

Πάτερ Ἀρσένιε ποιμήν, ὄφθης ἀληθέστατος, ὡς τοῦ Χριστοῦ μύστης γνήσιος· διὸ προτέθυσαι, θεολήπτῳ γνώμῃ, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, καὶ ἥσχυνας ἀνόμων τὸ φρύαγμα, τῇ καρτερίᾳ σου· διὰ τοῦτο διπλοῦν στέφανον, ἐκομίσω, παρὰ τοῦ Παντάνακτος.

Πάτερ Ἀρσένιε ἐν σοί, χαίρει θείῳ Πνεύματι, ἡ ἰερὰ κληρουχία σου, ὅμνοις τιμῶσά σε, ἡ ἐν τῇ Βερροίᾳ Ἐκκλησίᾳ Ἄγιε, κηρύττουσα τὸν ἔνθεον βίον σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῆς ἀγίας σου ἀθλήσεως, δι' ὃν ταύτην, ἐν Χριστῷ ἐστήριξας.

Προσόμοια ἔτερα. *Ηχος δ'. *Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς ποιμένα καὶ πρόεδρον, καὶ διδάσκαλον ἔνθεον, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον καὶ ἐδραίωμα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε, Βερροίας Ἀρσένιε, ἦν ἐποίμανας καλῶς, ὑπὲρ ἣς καὶ τὸ αἷμά σου, Πάτερ κέχυκας, ἐκτελοῦσα τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, ἦν περίσωζε ἐκ πάσης. ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος.

Ού τυράννων τὸ φρύαγμα, οὐ βασάνων ἡ ἔφοδος, τῆς ψυχῆς σου
ἔσεισαν τὴν ἀκρόπολιν· σὺ γὰρ ὡς ἄσαρκος ἦνεγκας, στρε-
βλώσεις καὶ μάστιγας, καὶ κακώσεις τῆς εἰρητῆς, Ἰεράρχα Ἀρσέ-
νιε, καὶ ἐστήριξας, θεμελίω τῆς πίστεως θεόφρον, τῶν πιστῶν τὰς
διανοίας, ὡς ἀρραγέστατος πρόδιολος.

Ταῖς δοαις τῶν αἰμάτων σου, τὴν στολὴν τὴν ὑπέρτιμον, ἵερῶς
ἔφοινιξας ἱερώτατε, καὶ τῆς ἀπάτης τοὺς ἄνθρακας, εἰς τέ-
λος κατέσθεσας· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, ὡς σοφὸν Ἰεράρχην σε μακα-
ρίζομεν, καὶ ὡς Μάρτυρα θεῖον τοῦ Σωτῆρος, καὶ μεσίτην ἡμῶν μέ-
γαν, πρὸς τὴν Τριάδα Ἀρσένιε.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6'.

Σήμερον ὡς ἀστὴρ φαεινὸς ἀνέτειλεν, ἡ τοῦ Ἰερομάρτυρος Ἀρ-
σενίου μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραίνουσα· ὑπὲρ ταύτης γὰρ
στερρῶς ἀθλήσας, τοὺς νίοὺς αὐτῆς παιδεύει τὰ ιρείττονα, καὶ πάν-
τας διεγείρει, βοῆσαι αὐτῷ· χαίροις ὁ τοῦ Εὐαγγελίου ἐργάτης ἀλη-
θῆς, καὶ τοῦ Χριστοῦ μιμητὴς πανάριστος· χαίροις ὁ προθύμως τυ-
θεὶς ὑπὲρ τῶν προθάτων, ἐν μαρτυρικοῖς ἀθλοῖς, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς,
τῶν ἀντικειμένων καταπαλαίσας τὰς τάξεις· χαίροις ὁ τῆς Βερροίας
ποιμήν, καὶ λύχνος φωταυγῆς, τῆς Μακεδονίας καύχημα, καὶ τῆς
Ἐλλάδος ἀπάσης, ἵερὸν ἀγλαῖσμα. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρησίαν πρὸς
Χριστόν, Ἰερομάρτυρος ἔνδοξε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου,
τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρός, ἐκλάμψας
Τίδες μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'
ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων,
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἴκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐ-
λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7 — γ' 13).

Mνῆμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμωτέρα δέ ἔστι λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἔστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προτίμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. "Οτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. "Οτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματος μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἔστι τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'. 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν ὁφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἄξιους ἑαυτοῦ. 'Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦ-

σιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε'. 15. στ'. 1)

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὖψιστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξινει δὲ ἀπότομον ὁργὴν εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις φρήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ’ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὖψιστου.

Ἐις τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

“Ηχος α’.

Αγάλλεται ἐνθέως, ἡ πόλις Βερροίας, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου,
Ἰερομάρτυς Ἀρσένιε· εὔσεβείας γὰρ τοῖς δόγμασι, ταύτην
ἐτείχησας, ιερουργῶν ὁσίως, τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον· καὶ τὴν
ζωὴν εὐκαίρως προϊέμενος, θάνατον προείλου, ἵνα ταύτην Χριστῷ
προσαγάγῃς, ἀσινῆ καὶ ἀπήμαντον, ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἔχθρῶν
ἐπιβουλῆς· καὶ τῇ στερρῷ ἀθλήσει σου, ἐπὶ πλεῖον στηριχθεῖσα τῇ κα-
λῇ ὄμοιογίᾳ, τὰ σὰ κηρύττει προτερήματα, τῷ Σωτῆρι βοῶσα· Κύ-
ριε δόξα σοι.

*Ηχος 6'.

Tαῖς ἀρεταῖς κοσμήσας τὸν βίον, τὴν ἐξ ὑψους ἐνεδύσω δύναμιν, ώς τῆς Τριάδος θεοπάτων γνήσιος, Ἱεράρχα Ἀρσένιε ἐν σοφίᾳ γὰρ λόγων, καὶ ἔργων λαμπρότητι, καὶ χρηστότητος πλούτῳ, τὴν ἐν σοὶ ἐκφαίνων δωρεάν, ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου κατεύθυνας, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκλογάδα· καὶ μυστικαῖς θυσίαις, τῶν ψυχῶν τὸν ρύπον ἀφαιρῶν, ἀμέμπτως ἵεράτευσας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων οὐ τοῖς ἵχνεσι πιστῶς ἀκολουθῶν, τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐζήλωσας, χερσὶν ἀνόμων τυθείς. Ἀλλ' ώς τῆς ἄνω ζωῆς μέτοχος, καὶ Μαρτύρων κοινωνός, ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

*Ηχος 7'.

Tὴν ἱερατικὴν ἀμπεχόμενος στολήν, τῆς σῆς ποίμνης πρόμαχος, ἀκλινής καὶ ἀήττητος ὕφθης, Ἱεράρχα Ἀρσένιε ἐν ἀνδρείᾳ γὰρ ψυχῆς, τῷ ἐπελθόντι ἀντετάξω ἐχθρῷ, καὶ τῷ οἰκείῳ ὑποδείγματι ἐπαίδευσας, τῶν πιστῶν τὸ φρόνημα, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, καὶ τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως, διαφυλάττειν ἀσυλον· ως γὰρ χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ταῖς αἰκίαις δοκιμασθείς, τυραννικὴν εἴλες ώμότητα, καὶ Μαρτυρικὴν ἐπλούτησας λαμπρότητα. Καὶ νῦν Χριστῷ παρεστώς, ως Ἱερομάρτυρος ἔνδοξος, πρέσβευε Ἀγιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ηχος 8'.

Ως Ἱεράρχης ἔνθεος, θεοπρεπῶς ἐποίμανας, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. θεοφόρε Ἀρσένιε, Ἀποστολικῷ ζήλῳ κοσμούμενος· ώς δὲ Μάρτυς ἀληθής, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἀλαζόνα ἐχθρὸν κατηγωνίσω. συμμαχίᾳ τῇ ἄνωθεν καὶ δι' ἀμφοτέρων δόκιμος φανεῖς Κυρίῳ, τῆς ἄνω βασιλείας τὸ δηνάριον ἔλαθες, καὶ τῆς ζωῆς τῷ ἔνδικῳ ἀποκατέστης. Πρέσβευε οὖν μακάριε, θανάτου ἀμαρτίας ρύεσθαι, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. *Ηχος 6'.

Tῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης, καρποφορῶν τὴν ἔλλαμψιν, γεωργὸς ψυχῶν ἀριστος, καὶ οἰκονόμος τῆς χάριτος, ώς Ἱεράρχης θεόληπτος, ὕφθης πάτερ Ἀρσένιε ὅλην τὴν ζωὴν γάρ, τῷ θείῳ ἀνέθου θελήματι, νεκρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ καὶ ἀθλητικὴν ἐπιδει-

Ξάμενος ἔνστασιν, τυραννικὴν ἥσχυνας μανίαν, ώς ἀδάμας στερρός,
ύποστὰς τὰς βασάνους. 'Αλλ' ὁ Μαρτύρων ἴσοστάσιε, καὶ Ἰεραρ-
χῶν σύνθρονε, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι πρέσβευε, διδόναι ἡμῖν, ἰλασμὸν
ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἐις τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

*Ηχος πλ. α'. Χαιροὶς ἀσκητικῶν.

X αίροις ὁ τῆς Βερροίας λαμπτήρ, Μακεδονίας τὸ περίβλεπτον
καύχημα, Ἀρσένιε Ἰεράρχα, ὁ τὴν ψυχήν σου τιμείς, ὑπὲρ
τῶν προβάτων ώς ὁ Κύριος· υἱῶν τῆς παιδίσκης γάρ, ἐπελθόντων
τῇ ποίμνῃ σου, οἴάπερ λύκων, ὑπομείνας τὴν ἔφοδον, τῆς ἀμλήσεως,
ἐκομίσω τὸν στέφανον. "Οθεν ἡ κληρουχία σου, τῷ θείῳ σου αἴματι,
καταρδευθεῖσα πλουσίως, ἀνθεῖ ἀεὶ τὴν εὐσέβειαν, καὶ σὲ μακαρίζει,
ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, τὴν ἀεισέβαστον.

ΣΤΙΧ Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

X αίροις Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, Εὐαγγελίου ὁ ἐργάτης ὁ δόκι-
μος, ὁ θρέψας λόγω σου θείῳ, τῶν εὐσέβῶν τὰς ψυχάς, ώς
σοφίας πλήρης καὶ συνέσεως· ὁ ζήλω τῷ κρείττονι, καὶ ἀγάπης πλη-
ρώματι, πάντων προκρίνας, τὸν ἐπώδυνον θάνατον, τὴν ἀθάνατον,
προξενοῦντά σοι ἔλλαμψιν· ξίφει γὰρ τὸν αὐχένα σου, τιμῆσις ἐναπέ-
τεμες, τῆς δυσσεβείας τὸ θράσος, Ἰερομάρτυρις Ἀρσένιε. Καὶ νῦν
ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ΣΤΙΧ. Δίκαιος ώς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ώσει κέδρος...

Pᾶσαν τῶν διωκτῶν τὴν ὁρμήν, ἀπεριτρέπτῳ ὑπομείνας φρονή-
ματι, ώς μύστης τῆς θείας δόξης, καὶ Ἰεράρχης σοφός, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας στῦλος ἄσειστος, μαστίγων τὴν ἔφοδον, καὶ ὀνείδη
καὶ σκώμματα, νοῦ τελείῳ, ὑπερεῖδες Ἀρσένιε, καὶ νενίκηκας, ἐν
Χριστῷ τῷ Σωτῆρί σου. "Οθεν ἡ τῆς Βερροίας σε, γεραίρει Μητρό-
πολις, ώς εὐκλεῆ ποιμενάρχην, καὶ ἀντιλήπτορα μέγιστον, ἡ δίδου
ὑψόθεν, τῆς θερμῆς σου εὐλογίας, πάτερ τὰς χάριτας.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Tῷ οἰκείῳ αἷματι, τὴν καλὴν κυρώσας διμολογίαν, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς ἐστήριξας, ἐν ταῖς θλίψεσι, μὴ πτύρεσθαι, Ἱεράρχα Ἀρσένιε ἀνενδότῳ γὰρ ψυχῇ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης προείλου θανεῖν, τυραννικὴν ὑπεριδῶν ἵταμότητα, ὡς τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσιν ἐπόμενος. Καὶ νῦν τῆς δόξης αὐτοῦ, θεωρὸς χρηματίζων, ὑπὲρ ήμῶν ἰκέτευε, Ἱερομάρτυς μακάριε.

Καὶ γῦν. Θεοτοκίον.

A'νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Τύπιστου, σῶν ἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ήμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ήμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

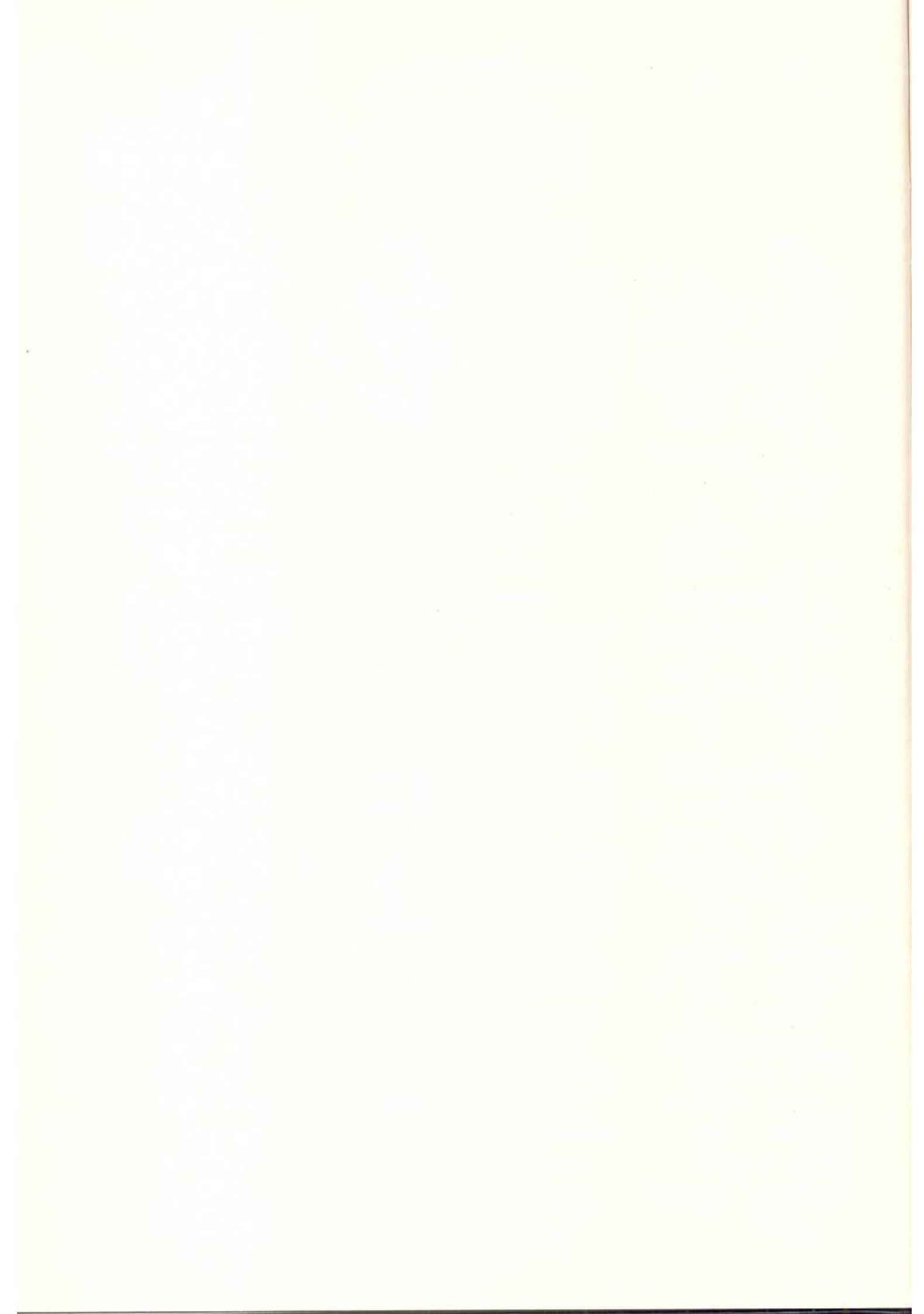
Hεῖος πρόεδρος, Βερροίας ὄφθης, καὶ ἐδραίωμα, τοῦ σοῦ ποιμνίου, Ἱερομάρτυς θεόφρον Ἀρσένιε. Ως ὑπὲρ ταύτης οὖν χαίρων ἡγώνισαι, πάσης αὐτὴν διαφύλαττε θλίψεως, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἴτούμενος, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

Ἄπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΠΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τίχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ως ὁρθος φανεινός, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, τῆς Βερροίας τῇ πόλει, ἦν πόθῳ ἐορτάζοντες, Βερροιαίων συστήματα, ἐκβοῶμέν σοι· Ἰερομάρτυς Κυρίου, ρύου πάντοτε, τὸν σὸν λαὸν πάσης βλάβης, παμμάκαρ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον

Ως τέτοκας ἡμῖν, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἀσυγχύτως Παρθένε, ἐθέωσας τῷ τόκῳ σου, τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα. "Οὐεν δέομαι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ με ἀπάτης, ἀπολύτρωσαι, καὶ μετανοίας τῷ φέγγει, τὸν νοῦν μου καταύγασον.

Μετὰ τὴν δ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τίχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αὐθλήσει ἐλάμπουνας τὴν ἰεράν σου στολήν, καὶ πᾶσαν κατέβαλες τῶν τῆς παιδίσκης υἱῶν, βουλὴν τὴν παράνομον. "Οὐεν τοῖς Βερροιεῦσι, τοῖς ἐν σοὶ καυχωμένοις, αἴτει παρὰ Κυρίου, οἰκτιρμῶν θείων δόσεις, Ἀρσένιε παμμάκαρ, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον

Αγνὴ Ἀειπάρθενε, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, καὶ πάντων προσφύγιον, τῶν πεποιθότων θερμῶς, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ρῦσαι με τῆς μανιας, τοῦ δολίου Βελίαρ· ἵθυνον τὴν ζωήν μου, πρὸς ὄδὸν μετανοίας· σὺ γὰρ ἀμαρτανόντων, θερμὸν ἴλαστήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συγάναρχον Λόγον

I 'εράρχης ἐδείχθης Χριστοῦ θεόληπτος, ιερατεύσας δσίως τῷ ἐν ψίστοις Θεῷ, καὶ Μαρτύρων κοινωνὸς Πάτερ γενόμενος, κατεπάτησας στερρῶς, τοῦ ἔχθροῦ τὰς μηχανάς, ἀθλήσει σου τῇ ἀγίᾳ διό σε Χριστὸς ὁ Λόγος, λαμπρῶς ἐδόξασεν Ἀρσένιε.

Θεοτοκίου

S αρκωθεὶς ἀπορρήτως ἐκ τῶν αἰμάτων σου, ὁ Ὄπερούσιος Λόγος καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, προστασίαν σε Ἀγνὴ ἀνθρώπων ἔδειξεν. Ὁθεν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ ἀπάτης τοῦ ἔχθροῦ, ἀτρώτους Παρθένε τήρει, τοὺς ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, δοξολογοῦντάς σου τὰ θαύματα.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ...

Ἐδαγγέλιον τὸ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου.

Ο Ν'. Δδεξα. Ταῖς τοῦ Ἰεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

*Ιδιόμελον. *Ηχος πλ. 6'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

A 'παρνησάμενος αὐτόν, Εὐαγγελικῶς τῷ κόσμῳ διέπρεψας, 'Ιεράρχα 'Αρσένιε καὶ τῆς λαχούστης σοι ποίμνης προμηθούμενος, πρὸς ἀθλητικὸν ἀπεδύσω ἀγῶνας, ἀλογήσας τῆς σαρκός, καὶ οἰκείοις πάνθεσι Χριστὸν δοξάσας· οὗ τῆς δόξης νῦν ἐντρυφῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἵκέτευε, 'Ιερομάρτυς δεόμεθα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἴτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου φέρων τὴν ἀκροστιχίδα.

«Ἄιγον εἰσφέρω τῷ Ἀρσενίῳ. Γερασίμου».

*Ωδὴ α'. *Ωδὴν ἐπιγίκιον. *Ηχος α'.

A 'ῦλοις λαμπόμενος, φωτοχυσίαις, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, πάτερ 'Αρσένιε, λάμψον μοι φῶς τῷ νοΐ, ὅπως ὑμνήσω ἐν ᾧδαις, τὴν θείαν μνήμην σου.

I σχὺν τὴν ἀήττητον, ἐξ ὕψους ἔχων, ὁφρὺν τὴν ἀτίθασον, εἰς γῆν
κατέβαλες, Ἀγαρηνῶν ἀσεβῶν, καὶ ἡγωνίσω ἀνδρικῶς, ὑπὲρ
τῆς ποίμνης σου.

N αὸς θείου Πνεύματος, ὃν Ἱεράρχα, δοχεῖα ἐτέλεσας, Τριά-
δος ἔμψυχα, διδασκαλίᾳ σοφῆς, τῶν εὐσεβούντων τὰς ψυχάς,
καὶ χαίρων ἥθλησας.

Θεοτοκίου

O ’ρέων ὑπέρτερον, ἀσύλων ὕφθης, τὸ ὅρος τὸ ἄγιον, τοῦ Παντο-
κράτορος, ως ὁ προφήτης βοῶ, Παρθενομῆτορ Μαριάμ, Χρι-
στὸν κυήσασα.

Ωδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

N óμου τῆς χάριτος τὴν ἔλλαμψιν, πᾶσιν ἀναπτύσσων Ἀρσέ-
νιε, λύεις τὸν ζόφον τῶν παθῶν, διδαγμάτων λαμπρότησι,
καὶ Κυρίῳ ιεράτευσας, θεόφρον ως ἄγγελος.

E ’ν Ἱεράρχαις ιερώτατος, ὕφθης θεορρῆμον Ἀρσένιε, καὶ ἐνα-
θλήσας καρτερῶς, Ἀθλοφόρος περίδοξος, τοῦ Σωτῆρος ἀνα-
δέδειξαι· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

I σχὺν λαμβάνει ἐν ταῖς θλίψει, βλέπων ὁ λαὸς τῆς Βερροίας
σε, ὑπὸ χειρῶν τῶν δυσσεβῶν, αἰκιζόμενον Ἀγιε, καὶ ψυχῆς σου
τὴν στερρότητα, Ἀρσένιε ἥνεσε.

Θεοτοκίου

S εσαρκωμένον τὸν πρὸν ἄσαρκον, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον,
τέξασα Κόρη ὑπὲρ νοῦν, τοὺς ἀνθρώπους ἀπήλλαξας, τῆς
ἀρχαίας παραβάσεως, αἰνοῦντας τὴν δόξαν σου.

Κάθισμα. Ἡχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Y πῆλθες ἀνδρικῶς, τῶν Μαρτύρων τὸ σκάμμα, Ἀρσένιε σοφέ,
ποιμενάρχα Βερροίας, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, σεαυτὸν προσε-
νήνοχας, τῷ Παντάνακτι, τιθεὶς χερσὶ τῶν ἀνόμων ὅθεν ἀπαντες,
Ἱερομάρτυς τιμῶμεν, τὴν θείαν σου ἄμλησιν.

Θεοτοκίου

Tεκοῦσα ἐν μορφῇ, τὸν Θεὸν τῇ βροτείᾳ, ἀσύγκριτον Ἀγνῆ, μεγαλεῖον ἐκτήσω, καὶ πάντων ὑπερέχουσα, τῶν ἀὺλων Δυνάμεων, ὥφθης Δέσποινα· ὅθεν κάμοῦ τὴν καρδίαν, πάσης ὑψώσον, τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀπάτης, πρὸς θείαν ἀγάπησιν.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φωτισμῷ θείου Πνεύματος, φωστὴρ νεόφωτος ἀνεδείχθης, Ἐκκλησίας πάτερ "Οσιε, ὑπὲρ ἡς καὶ ἡθλησας, γνώμῃ θεολήπτῳ Ἄρσενιε.

Eντολῶν τοῦ Παντάνακτος, καλλιεργῶν τὸν θεῖον σπόρον, καρδιῶν Πάτερ ταῖς αὐλαξί, πολὺν καρπὸν ἡνεγκας, τῷ σὲ θαυμαστῶς ἰκανώσαντι.

Pωμαλέως ἀνθέστηκας, τῶν παρανόμων ταῖς ἐπινοίαις, καὶ τῆς τούτων βλάβης "Οσιε, τὴν σὴν πούμνην ἔσωσας, οἴάπερ ποιμὴν γνησιώτατος.

Θεοτοκίου

Ως τεκοῦσα τὸν Κύριον, τῆς τοῦ δραπέτου κυριαρχίας, λύτρωσαί με τὸν ἱκέτην σου, Κόρη Παντευλόγητε, καὶ τῷ θείῳ φόρῳ με τεύχισον

Ωδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰργήγην δὸς ἡμῖν.

Tὴν σὴν ἀνδρείαν ἔπτηξεν, ἔχθρὸς δυσμενῆς· σὺ γὰρ ὥσπερ ἄλλου ὑπέμεινας πάσχοντος. πικρὰς βασάνους πάτερ "Οσιε, δι' ὧν εὔσεβείας, τὴν δύναμιν ἐκλάμπεις.

Ως ἔχων ἐν καρδίᾳ σου, τὸ ὄδωρ τὸ ζῶν, ἀπτόητος ἔστης, παμάκαρ Ἄρσενιε, βυθῷ ὑδάτων βυθιζόμενος, καὶ τῶν πολεμίων, ἐβύθισας τὸ θράσος.

Aἰρόμενος πρὸς Κύριον, νοὶ καθαρῷ, τὸν ἐντὸς ὑδάτων βυθισμὸν ὑπήνεγκας, καὶ τῷ βυθῷ πάτερ τῶν πόνων σου, ὁ βύθιος δράκων, Ἄρσενιε ἐπνίγη.

Θεοτοκίου

Pυσθῆναι με ἵκετενε, ἔχθροῦ συνοχῆς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα δι' ἄπειρον ἔλεος, Θεογεννῆτορ Παναμώμητε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, πτερῶσαι τὴν ψυχήν μου.

·Ωδὴ στ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Sτόμα ἔχων ἰερόν, τῇ σῇ ποίμνῃ διδαχάς, ἀναβλύζεις ἰεράς, ὥσπερ νάματα ζωῆς. Ἀρσένιε, καὶ καταρδεύεις, πιστῶν τὸ φρόνημα.

E'ν εἰρκτῇ κατακλεισθείς, κατηκίσθης ἀπηνῶς, καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλήν, πρὸς αἰώνιον ζωήν, ἀνέδραμες. Ἰερομάρτυς, θεῖε Ἀρσένιε.

Nεκρωθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τύπον ἔλιπες σαυτόν, ἐναρέτου ἀγωγῆς, καὶ ἀγάπης ἀφευδοῦς, Ἀρσένιε, τῷ σῷ ποιμνίῳ, ἀνευφημοῦντί σε.

Θεοτοκίου

I'ησοῦν τὸν Ποιητήν, τῶν αἰώνων καὶ Θεόν, σωματώσασα Ἀγνή, σώζοντα τοὺς γηγενεῖς, σωθῆναι με, Θεογεννῆτορ, αὐτὸν ἵκετενε.

Κοντάκιον. ·Ηχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

O' τῆς Βερροίας εὐκλεής ποιμενάρχης, ὡς τοῦ Σωτῆρος μιμητὴς καὶ θεράπων, ὑπὲρ τῆς ποίμνης τὴν ζωὴν προτέθεικεν, ὁ σοφὸς Ἀρσένιος, ἐναθλήσας νομίμως· ὅθεν καὶ δεδόξασται, δόξῃ τῇ οὐρανίῳ, καὶ ἵκετεύει πάντοτε Χριστόν, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

·Ο Οἶκος.

Ω'ς Ἰεράρχης τοῦ Χριστοῦ, καὶ μύστης τῶν ἀρρήτων, καὶ τῆς ἀγάπης θησαυρός, καὶ πίστεως ἐκφάντωρ, τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀληθεῖ, ἱερουργεῖς θεοπρεπῶς, Ἀρσένιε παμμάκαρ· καὶ τὴν ἐγχειρισθεῖσάν σοι ποίμνην ψήφῳ Θεοῦ, καλῶς καὶ ὁσίως ὁδηγεῖς, ἐπὶ τὰς τρίθους τῶν θείων ἐνταλμάτων, ἵνα ζωὴν δρέψωνται αἰώνιον καὶ τὸν ἐπελθόντα ἔχθρον, οἴα λύκον βαρὺν τῇ σῇ πόλει, οὐδόλως ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀπτοήτῳ καρδίᾳ, καὶ ποιμαντικῇ

εύτολμίᾳ, τὴν μανίαν καὶ τὸ θράσος αὐτοῦ ἥσχυνας· καὶ τῶν βασάνων τὰς ποινάς, καὶ τὰς κακώσεις τῆς φρουρᾶς, καὶ τὴν τομὴν τῆς κεφαλῆς, ἀγαλλομένῃ ἔφερες ψυχῇ, Ἱερομάρτυρς μακάριε· καὶ νῦν Χριστὸν ἵκέτευε, ἡμῖν διδόναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Συγαξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Ἐκτῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἄγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἄρσενίου Μητροπολίτου Βερροίας.

Στίχ. Ποιμὴν ὅν τοῦ Αρσενίου Βερροίας μέγας.
Προθύμως τέθνηκεν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου.
Ἄρσενίου Θεουδέος τάμον δειρὴν ἀνδρος αἰμάτων.

Ο Θεοφόρος οὗτος ἀνὴρ καὶ τῆς παναγίας θεράπων Τριάδος, ἦν Μητροπολίτης ἐν Μακεδονίᾳ Βερροίας, ἀκμάζων τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ, ἢ δεκάτῳ πέμπτῳ αἰῶνι, καὶ ποιμαίνων Εὐαγγελικαῖς πόαις τὸ ἑαυτοῦ πούμνιον, σοφίᾳ παντοδαπεῖ, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμούμενος. Τῷ τότε καιρῷ, ὁ τοῖς καλοῖς βασκαίνων ἔχθρός, διήγειρε τὰ τῶν Ἀγαρηνῶν βάρβαρα φῦλα, ἀτινα ἐπελθόντα, ἐληῖζοντο καὶ ἡρῆμον τὴν Μακεδονίαν. Ο δὲ ιερὸς ποιμὴν Αρσενίος, λόγοις ἀνδρείας καὶ παραινέσεις πατρικαῖς, καὶ δαψιλεῖ διδασκαλίαν, ἐνεθάρρυνε καὶ ἐνίσχυε τῶν Βερροιαίων τὰ πληρώματα, στερρῶς ὑπομεῖναι τὰ ἐπερχόμενα, καὶ μηδόλως τῷ ἔχθρῷ ὑπενδοῦναι, εἰς τὸ ἀρνήσασθαι τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν. Άλωθείσης δὲ τῆς πόλεως Βερροίας ὑπὸ τῶν βαρβάρων, συνελήφθη παρ' αὐτῶν ὁ θεῖος Αρσενίος, ὅστις ποικιλοτρόπως αἰκισθεὶς καὶ βασανισθεὶς καὶ χλευασθεὶς, ἀκλόνητος ἔμεινεν ἐν τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, προθέμενος ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου καὶ οὕτω ξίφει ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ ισῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Η κάμιγνος Σωτήρ.

Ως θῦμα λογικὸν προσενήνεξαι, Χριστῷ ἀποτιμηθεὶς τὸν αὐχένα σου, Ἱερομάρτυρς ἐνδοξε, ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Γενναίως ἀντετάξω Αρσένιε, ἔχθροῖς τοῖς ἐπελθοῦσι τῇ ποίμνῃ σου, καὶ ταύτην διετήρησας, ἀπήμαντον τῆς βλάβης αὐτῶν.

E 'ν σοὶ τῶν Βερροιαίων ὁ σύλλογος, ἀγάλλεται θεόφρον 'Αρσένιε ποιμένα γάρ σε κέκτηται, καὶ μέγαν ἐν κινδύνοις φρουρόν.

Θεοτοκίον

P οαῖς τῶν οἰκτιρμῶν σου ἀπόπλυνον, τὸν ωπὸν τῆς καρδίας μου
"Αχραντε, καὶ πάσης με ἀπάλλαξον, μανίας τοῦ δολίου ἔχθροῦ.

"Ωδὴ η'. "Γινον σοι προσφέρομεν.

A ἵμασιν οἰκείοις σου 'Ιεράρχα, Χριστοῦ τὸ αἷμα τὸ ζωηφόρον,
ἐκβοῶν ἐδόξασας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν
Κύριον.

S ἐ τὸν ἀπειρόκακον πάτερ ποιμένα, κάκιστοι ἄνδρες πλήρεις
αἵματων, χαλεπῶς ἡκίζοντο, εὐλογοῦντα στόματι θείω, τῆς
δόξης τὸν Κύριον.

I "δρυσας ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς εὔσεβείας, πιστῶν τὸ φρόνημα τῷ σῷ
λόγῳ, ίερὲ 'Αρσένιε, καὶ αὐτοὺς ἐστήριξας Πάτερ, τῷ σῷ
ὑποδείγματι.

Θεοτοκίον

M ήτηρ καὶ Παρθένος ἀληθῶς ἐδείχθης, Θεὸν τεκοῦσα σεσαρ-
κωμένον, Θεοτόκε Πάναγνε· διό σου τὸν ἀρρητὸν τόκον,
ύμνοῦντες δοξάζομεν.

"Ωδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

O 'Βερροιαίων ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, ἀνευφημείσθω ὁ θεῖος
'Αρσένιος· μάρτυς γὰρ ἀγίτητος, ὥφθη τοῦ Παντάνακτος
ὑπὲρ τῆς ποίμνης θανατωθεὶς προθύμως, καὶ ἀθανάτου ζωῆς κατη-
ξίωται.

Y 'πὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης 'Αρσένιε, Χριστὸν τὸν πάντων
ποιμένα καὶ Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ώς ἐν πάσης ωῆται,
ἐπιφορᾶς καὶ κινδύνων πολυτρόπων, ὃς πρὸς αὐτὸν παρρησίαν κτη-
σάμενος.

Y 'περφυέσιν ἀκτῖσι λαμπόμενος, τῆς Τριφαοῦς ἑνιαίας Θεότη-
τος, σκότους μὲ ἀπάλλαξον, τῶν παθῶν 'Αρσένιε, καὶ τὸν πα-
ρόντα μου ὕμνον Πάτερ δέχου, ἀντιπαρέχων μοι χάριν τὴν ἀνωθεν.

Θεοτοκίου

Υψίστου ὕφθης καθέδρα πυρίμορφος, τοῦ προελθόντος Ἀγνὴ ἐξ αἵμάτων σου· ὅθεν με συμπτώσεως, παθημάτων ἔγειρον καὶ ἐπὶ πέτραν Παρθένε μετανοίας, τὴν κλονουμένην ψυχήν μου στερέωσον.

Ἐξ αποστειλάρασθητε.

Ιεραρχίας ἔνδυμα, ἀξίως ἐνδυσάμενος, ἀρχιερεὺς θεοφόρος, καὶ ἀληθῆς ποιμενάρχης, τῆς Ἐκκλησίας πέφηνας. Ἀρσένιε μακάριε, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἥθλησας, ἀνδρειοτάτη καρδία, Ἱερομάρτυρς Κυρίου.

Θεοτοκίου

Τὸν πάντων βασιλεύοντα, Χριστὸν τὸν Ἄπεράγαθον, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, δι' ἀγαθότητος πλοῦτον, τὴν ἐν ἐμοὶ κατάργησον, κακίαν βασιλεύουσαν, καὶ βασιλείας μέτοχον, τῆς οὐρανίου Παρθένε, δεῖξόν με μετὰ τέλος.

Ἐις τοὺς Λύσους.

Ἴστῳμεν στίχους δ'. καὶ φάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

*Πχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην Χριστοῦ Ἀρσένιον, τὸν τῆς Βερροίας μέγαν, ποιμενάρχην καὶ στῦλον, τὸν αἷματι ἴδιφ πρὸς οὐρανόν, μετὰ δόξης χωρήσαντα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, χρεωστικῶς, ὡς σεπτὸν Ἱερομάρτυρα.

Τῶν ἐπελθόντων τυράννων τὸ θράσος ἥσχυνας, Ἀρσένιε παμμάκαρ, τῇ ἀτρέπτῳ σου στάσει, καὶ ὕφθης τοῦ ποιμνίου σου στηριγμός, λόγοις ἄμα καὶ πράξει· διὸ τιμᾶ σου τὴν μνήμην τὴν ἰεράν, μακαρίζων σου τὴν ἄθλησιν.

Τὴν ἐκτομὴν τοῦ αὐχένος χαίρων ὑπέμεινας, καὶ ρείθροις τῶν αἵμάτων, τῆς Βερροίας τὴν χθόνα, κατήρδευσας πλουσίως· ὅθεν ἡμῖν, ἀνεβλάστησεν "Ἄγιε, δένδρον γλυκύκαρπον τρέφον τοὺς εὔσεβεῖς, τοῖς καρποῖς τοῦ μαρτυρίου σου.

Tῶν Βερροιαίων τὰ στίφη χαιρουσιν "Ἄγιε, τῇ σῇ ποιμαντορίᾳ, καὶ ἀθλήσει ἀγίᾳ, τὴν μνήμην σου τελοῦντες τὴν ἴεράν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι. Σκέπε τὴν ποίμνην σου ταύτην πάσης ὁργῆς, ἴερώτατε Ἀρσένιε.

Δόξα. *"Ηχος πλ. α"*.

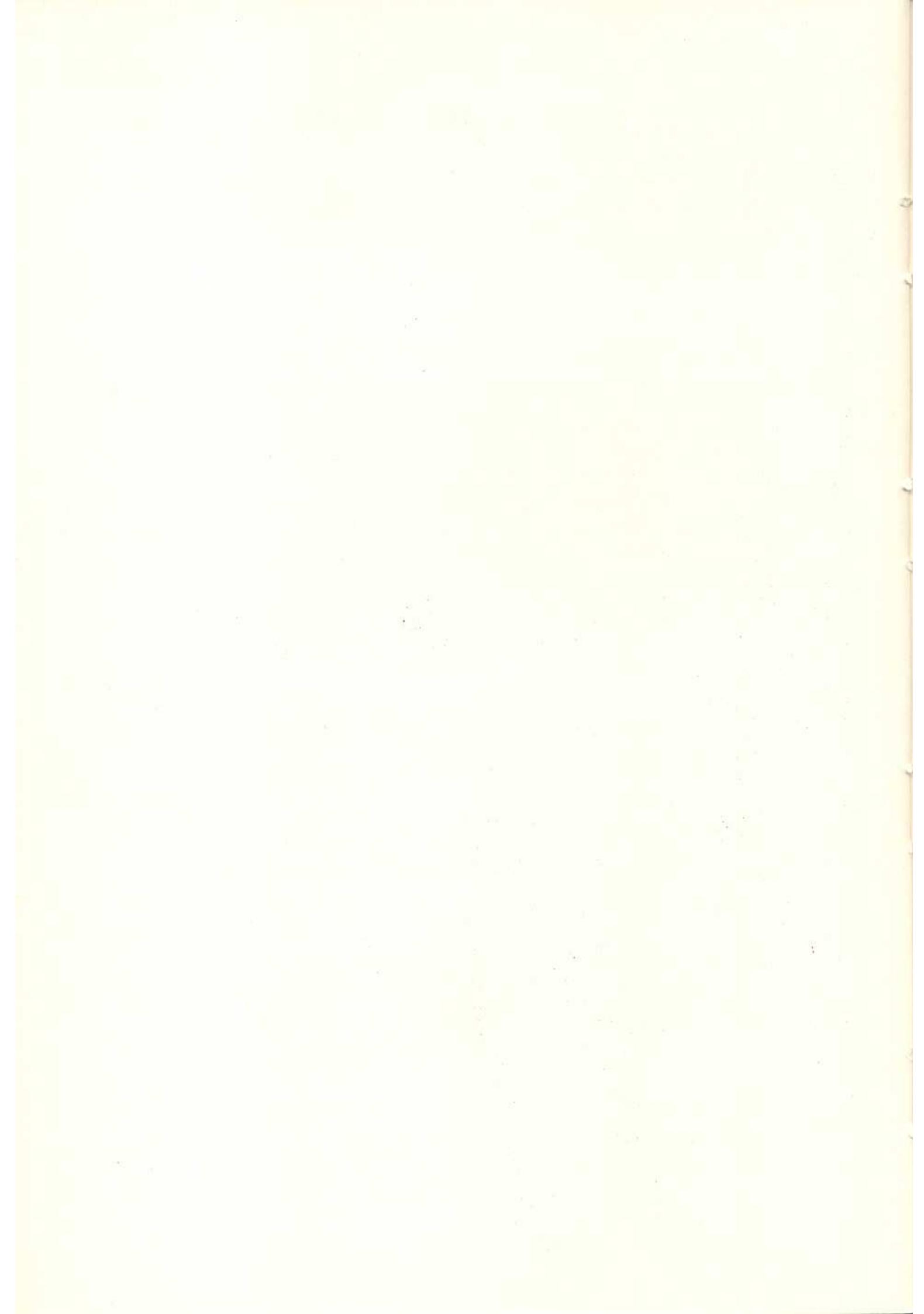
I'ερομάρτυς Ἀρσένιε, τίς σου τὰς ἀρετὰς ἔξείπει, καὶ τὴν ἐν ἀθλήσει ἀνδρείαν; Εὐαγγελικῶς γάρ νέμων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ὡς Ἀποστόλων ὄμοζηλος, ἔχθρῶν ἐπιδραμόντων οἴα λύκων πάτερ, τὴν ἔφοδον ὑπέστης, καὶ ἄθλοις μαρτυρικοῖς, τὴν σὴν ποίμνην ἐστήριξας· καὶ καλῶς ἀγωνισάμενος, διπλῶν ἐπάθλων, παρὰ Κυρίου ἤξιωσαι. Διὸ Βέρροια ἡ πόλις σου, τῇ σῇ ποιμαντικῇ προστρέχει σκέπῃ, καὶ ἐκ βαθέων βοῆ σοι. Ποιμὴν ἡμῶν ἀγιώτατε, καὶ Μάρτυς τοῦ πάντων Θεοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν δίδου, τῇ τιμώσῃ σε κληρουχία σου.

Καὶ γῦν. *Θεοτοκίον*.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγιου Χρυσοστόμου, ζήτει
τῇ ιγ' Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

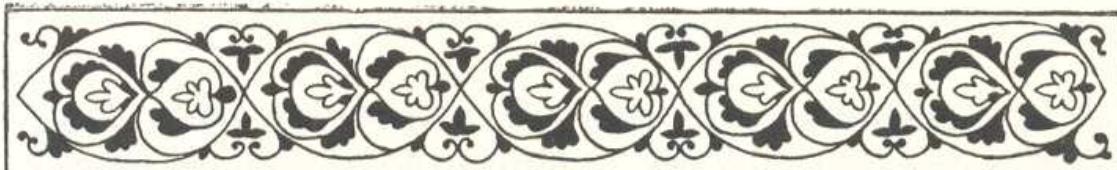
X αίροις ὁ Βερροίας θεῖος ποιμῆν, ὁ ὑπὲρ τῆς ποίμνης, ἐναθλήσας καρτερικῶς· χαίροις Ἰεράρχα, καὶ Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος,
Μακεδονίας κλέος, πάτερ Ἀρσένιε.

Δίστιχον.

Ἄρσένιε δίδου μοι πταισμάτων λύσιν
Γερασίμῳ μέλφαντι τοὺς σοὺς ἀγῶνας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

εἰς τὸν Ἀγιον Ἰερομάρτυρα

ΑΡΣΕΝΙΟΝ

Μητροπολίτην Βερροίας

Ποίησια Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιανναγίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὧ τὸ Θεὸς
Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἔξῆς:

· Ήχος δ'. Ὁ ύφισθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω'ς τοῦ Σωτῆρος Ἱεράρχης καὶ Μάρτυρος, αὐτὸν δυσώπει πά-
σης φύεσθαι βλάβης, Ἱερομάρτυρος Ἀγιε Ἀρσένιε, καὶ παν-
τοίων θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, τοὺς πιστῶς προστρέχον-
τας, τῇ θεῷ σου πρεσβείᾳ, καὶ τῶν πταισμάτων αἴτησαι ἡμῖν, παρὰ
Κυρίου, διδόναι συγχώρησιν.

Δόξα. Τὸ κύτο. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύ-
σατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους.
Οὐκ ἀποστῆμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

· Ο Ν' καὶ δ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Σθῆτε κινδύνων ἡμᾶς δὲ Πάτερ. Γερασίμου».

· Ωδὴ α'. · Ήχος πλ. δ'. · Υγράν διοδεύσας.

Συνὼν οὐρανίοις πάτερ χοροῖς, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πάσης φύε-
σθαι ἀπειλῆς, καὶ πάσης ἀνάγκης τῆς ἐν βίῳ, τοὺς σὲ τιμῶν-
τας παμμάκαρος Ἀρσένιε.

Ω'ς Μάρτυς καὶ θεῖος ἵερουργός, πολλὴν εὔρεις χάριν, Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ διὸ τὰς αἰτήσεις ἀεὶ πλήρους, τῶν προσιόντων σοι πάτερ Ἀρσένιε.

Zωὴν εἰρηναίαν καὶ εὔσταθῆ, ἡμᾶς διανύειν, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, ἀξίωσον θείαις σου πρεσβείαις, πρὸς τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων Ἀρσένιε.

Θεοτοκίου

E'τέχθη νηδύος σου ἐξ ἀγνῆς, ὁ πάντων Δεσπότης, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδάμ, λύων Θεοτόκε· οὐ τῷ πόθῳ, τὰς διανοίας ἡμῶν Κόρη σύνδησον.

΄Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψιδος.

Kαθελῶν τὴν μανίαν, τὴν τοῦ δεινοῦ δράκοντος, τῇ ἀθλητικῇ σου ἐνστάσει, πάτερ Ἀρσένιε, τούτου κατάβαλε, τὴν καθ' ἡμῶν φερομένην, ἀπάτην ἑκάστοτε, τῇ προστασίᾳ σου.

I'εράρχα Κυρίου, καὶ Ἀθλητὰ ἔνδοξε, κλέος Βερροιαίων καὶ δόξα, πάτερ Ἀρσένιε, ἡμᾶς ἀπάλλαττε, τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, θερμαῖς πρεσβείαις σου.

Nοσημάτων παντοίων, καὶ συμφορῶν "Ἄγιε, καὶ δυσχερειῶν πολυτρόπων, καὶ περιστάσεων, ἀτρώτους φύλαττε, ἐπιστασίαις σου θείαις, τοὺς σὲ μακαρίζοντας πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίου

Dόξα οὖσα Ἀγγέλων, καὶ βασιλὶς "Ἄχραντε, ως τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, Χριστὸν κυήσασα, δόξης τῆς κρείττονος, καὶ βασιλείας τῆς ἀνω, πάντας καταξίωσον, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Διάσωσον Ἱερομάρτυς Ἀρσένιε ταῖς λιταῖς σου, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς τῇ σεπτῇ σου προστρέχοντας προστασίᾳ.

΄Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἱ τησις καὶ τὸ Κάθισμα.

‘Ηχος δ’. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θεομός, τῶν Βερροιαίων πέφηνας, ώς τούτων ποιμήν, καὶ πρέσβυς πρὸς τὸν Κύριον, Ἀρσένιε μακάρε· διὸ τούτων πρόστηθι ἐκάστοτε, καὶ ἐξ ἡμῶν ἀπότρεπε ἀεί, δεινὰς προσβολὰς τοῦ πολεμήτορος.

‘Ωδὴ δ’. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υπελθὼν τὸ μαρτύριον, γνώμῃ ἀδιστάκτῳ πάτερ Ἀρσένιε, πρὸς ὁδὸν ἡμᾶς κατεύθυνον, θείων μαρτυρίων τοῦ Παντάνακτος.

Νάμα βλῦσον πρεσβείαις σου, θείας παρακλήσεως ἰερώτατε, τοῖς ἐν πόνοις καὶ κακώσεσι, τὴν ζωὴν τελοῦσιν ώς φιλάγαθος.

Ως μεσίτης θεομότατος, ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον ἀεὶ πρέσβευε, δοῦναι ἄφεσιν Ἀρσένιε, τῶν πλημμελημάτων ὃν ἡμάρτομεν.

Θεοτοκίον

Νέον βρέφος ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὅθεν καίνισον Πανάχραντε, τὴν παλαιωθεῖσάν μου διάνοιαν.

‘Ωδὴ ε’. Φώτισον ἡμᾶς.

Ηρεμον ζωὴν, καὶ ἀτάραχον καὶ ἄλυπον, διανύειν καταξίωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας Ἀρσένιε τῇ σκέπῃ σου.

Μέγας ἀρωγός, Βερροιαίων ἀναδέδειξαι, ώς ποιμὴν ἡμῶν Ἀρσένιε σοφός· διὰ τοῦτο ἐσαεὶ ἡμῶν προΐστασο.

Αἴγλη μυστικῆ, πρεσβειῶν σου πάτερ “Οσιε, διασκέδασον τὸν ζόφον τῶν παθῶν, τὸν καλύπτοντα τὸν νοῦν ἡμῶν Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον

Σκέπασον ἡμᾶς, πάσης βλάβης τοῦ ἀλάστορος, Θεοτόκε τῇ σῇ σκέπῃ τῇ θεομῆ, καὶ πταισμάτων ἡμῖν αἴτησαι συγχώρησιν.

‘Ωδὴ στ’. Τὴν δέησιν ἔκχεω.

Ως θεῖος, Ἱερομάρτυς Κυρίου, παρορθήσιαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἀπαλάττων, ἐπηρειῶν χαλεπῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ συντριμμάτων ψυχικῶν, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος Ἀγιε.

Ποιμένα, καὶ ὁδηγόν σε πλουτοῦντες, τῇ σεπτῇ σου καταφεύγομεν σκέπῃ, πάσῃ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἐν βίῳ, Ἱερομάρτυς Κυρίου Ἀρσένιε, ἵνα ρυσθῶμεν διὰ σοῦ, ὁδυνῶν καὶ πικρῶν περιστάσεων.

Αὐτῆσας, ὑπὲρ Κυρίου νομίμως, τῶν ἀνόμων τὴν μανίαν καθεῖλες· διὸ ἐν νόμῳ τῷ θείῳ ἀξίως, ἐμπολιτεύεσθαι πάτερ ἐνίσχυσον, τοὺς ἐν καρδίᾳ καθαρᾶς, τὴν θεομήν σου ζητοῦντας βοήθειαν.

Θεοτοκίον

Τὸν Κτίστην, καὶ Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὃν ἐκύησας Ἀγνὴ ὑπὸ χρόνον, Παρθενομῆτορ δυσώπει ἀπαύστως, τὰ χρόνιά μου νεκρῶσαι παθήματα, καὶ αἰωνίου με ζωῆς, κληρονόμον ποιῆσαι καὶ μέτοχον.

Διάσωσον Ἱερομάρτυς Ἀρσένιε ταῖς λιταῖς σου, πάσης βλάβης, καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς τῇ σεπτῇ σου προστρέχοντας προστασίᾳ.

“Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἱ τησις καὶ τὸ Κουτάκιον.

‘Ηχος 6’. Ταῖς τῶν αἴματων σου.

Ιερομάρτυς Χριστοῦ ἀξιάγαστε, τῶν Βερροιαίων προστάτα καὶ πρόβολε, μὴ παύσῃ κινδύνων ρυόμενος, καὶ μηχανῶν καὶ σκανδάλων τοῦ ὄφεος, Ἀρσένιε τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Προκείμενον.

Οι ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Eἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἔαν τις εἰσέλθῃ· σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύση καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἴμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὅν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἴμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἂν οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

***Ηχος πλ. 6'.** "Οληγ ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Aῦσον ἡμῖν "Ἄγιε, τὴν χαλεπὴν ἀθυμίαν, καὶ τὸ βάρος κούφισον, ἐπελθούσης θλίψεως ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ χαρὰν κρείττονα, αἴτησαι θεόθεν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν δεόμενα, τοῖς εἱλικρινῶς προσιοῦσί σοι, Ἀρσένιε μακάριε, Ἱερομαρτύρων ἀγλαῖσμα, καὶ τὸν πολεμοῦντα, ἡμᾶς καταπολέμησον ἔχθρόν, τῇ κραταιᾷ ἀντιλήψει σου, ἵνα σε γεραίρομεν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

΄Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

E ντολῶν τοῦ Κυρίου, τὴν ὄδὸν διοδεύειν ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ὡς ἂν πρὸς αἰωνίους, μονὰς Ἱερομάρτυς, καταπαύσωμεν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

P ὥσιν σώματος δίδου, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν ταῖς ἴκεσίαις σου, καὶ πᾶσαν εὐπραγίαν, καὶ θείαν εὐλογίαν, τοῖς βοῶσιν Ἀρσένιε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

G εωργεῖν Ἱεράρχα, διδαγμάτων ἀγίων τὰ θεῖα σπέρματα, ὡς ἂν ζωὴν ἀγήρω, τρυγήσωμεν ἀξίως, ἐνδυνάμωσον Ἀγιε, τοὺς εὐφημοῦντας πιστῶς, τοὺς θείους σου ἀγῶνας.

Θεοτοκίον

E ἔ κ γαστρός σου ἀχράντου, ἐν μορφῇ τῇ βροτείᾳ ὁ πάντων Κύριος, ὡς Ἡλιος τῆς δόξης, ἀνέτειλε Παρθένε· οὗ ταῖς αἴγλαις καταύγασον, τὴν ζοφεράν μου ψυχήν, ἵνα σε μεγαλύνω.

΄Ωδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

P ἀβδῷ ἀσύλῳ, ἐπισκοπῆς σου τῆς θείας, καθοδήγησον τοὺς τρίβους σωτηρίας, Ἀρσένιε Πάτερ, τοὺς λογικούς σου ἀρνας.

A 'φ' ὑψους ἵδε, ὡς συμπαθής ποιμενάρχης, τοὺς προσπίπτοντας τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι, καὶ τούτοις χορήγει, Ἀρσένιε σὴν χάριν.

S αρκὸς ὁδύνας, καὶ ψυχικὰς ἀσθενείας, πάτερ ἵασαι ἡμῶν τῶν ἐκ καρδίας, τῇ σῇ προστασίᾳ, Ἀρσένιε φοιτώντων.

Θεοτοκίον

I 'σχύν μοι δίδου, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, Κόρη Πάναγνε καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, μητρικῇ πρεσβείᾳ, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

΄Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

M εγίστης εὐχληρίας, κατηξιωμένος, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς Ἀρσένιε, μεγάλων πόνων ἀτρώτους ἡμᾶς διάσωζε.

Προκείμενον.

Οι ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Eἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἔάν τις εἰσέλθῃ· σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύση καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὅν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, κάγω γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἂν οὐκ ἐστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἴς ποιμήν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

*Πχος πλ. 6'. "Οληγ ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Aῦσον ἡμῖν "Ἄγιε, τὴν χαλεπὴν ἀθυμίαν, καὶ τὸ βάρος κούφισον, ἐπελθούσης θλίψεως ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ χαρὰν κρείττονα, αἴτησαι θεόθεν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν δεόμεθα, τοῖς εἱλικρινῶς προσιοῦσί σοι, Ἀρσένιε μακάριε, Ἰερομαρτύρων ἀγλαῖσμα, καὶ τὸν πολεμοῦντα, ἡμᾶς καταπολέμησον ἔχθρόν, τῇ κραταιῇ ἀντιλήψει σου, ἵνα σε γεραίρομεν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

'Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

E ντολῶν τοῦ Κυρίου, τὴν ὄδὸν διοδεύειν ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ώς ἂν πρὸς αἰωνίους, μονὰς Ἱερομάρτυς, καταπαύσωμεν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

P ὥσιν σώματος δίδου, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ πᾶσαν εὐπραγίαν, καὶ θείαν εὐλογίαν, τοῖς βοῶσιν Ἀρσένιε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

G εωργεῖν Ἱεράρχα, διδαγμάτων ἀγίων τὰ θεῖα σπέρματα, ώς ἂν ζωὴν ἀγήρω, τρυγήσωμεν ἀξίως, ἐνδυνάμωσον Ἀγιε, τοὺς εὐφημοῦντας πιστῶς, τοὺς θείους σου ἀγῶνας.

Θεοτοκίον

E 'κ γαστρός σου ἀχράντου, ἐν μορφῇ τῇ βροτείᾳ ὁ πάντων Κύριος, ώς Ἡλιος τῆς δόξης, ἀνέτειλε Παρθένε· οὗ ταῖς αἴγλαις καταύγασον, τὴν ζοφεράν μου ψυχήν, ἵνα σε μεγαλύνω.

'Ωδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

P ἀβδῷ ἀὖλῳ, ἐπισκοπῆς σου τῆς θείας, καθοδήγησον τοὺς τρίβους σωτηρίας, Ἀρσένιε Πάτερ, τοὺς λογικούς σου ἄρνας.

A 'φ' ὑψους ἴδε, ώς συμπαθής ποιμενάρχης, τοὺς προσπίπτοντας τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι, καὶ τούτοις χορήγει, Ἀρσένιε σὴν χάριν.

S αρκὸς ὀδύνας, καὶ ψυχικὰς ἀσθενείας, πάτερ ἵασαι ἡμῶν τῶν ἐκ καρδίας, τῇ σῇ προστασίᾳ, Ἀρσένιε φοιτώντων.

Θεοτοκίον

I 'σχύν μοι δίδου, κατὰ παθῶν ὀλευθρίων, Κόρη Πάναγνε καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, μητρικῇ πρεσβείᾳ, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

'Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

M εγίστης εὐκληρίας, κατηξιωμένος, ώς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς Ἀρσένιε, μεγάλων πόνων ἀτρότους ἡμᾶς διάσωζε.

O'δύνης ψυχοφθόρου, λύτρωται με Πάτερ, καὶ τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν μοι δώρησαι, ἵνα ύμνῳ σε 'Αρσένιε παμμακάριστε.

Y'ψόθεν ἀεὶ δίδου, τῇ σῇ κληρουχίᾳ, τῆς πατρικῆς σου εὔνοίας τὰς χάριτας, ἀνακειμένῃ 'Αρσένιε τῇ πρεσβείᾳ σου.

Θεοτοκίον

Y'πέρτερόν με δεῖξον, κοσμικῶν φροντίδων, καὶ ρυπαρῶν ἐν- νοιῶν καὶ προλήψεων, Θεοχαρίτωτε Κόρη ἵνα δοξάζω σε.

Τὸ "Αξιόν ἔστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Pνεύματι 'Αγίῳ ἀρχιερεύς, ὥφθης θεοφόρος, καὶ ἐποίμανας εὐσεβῶς, 'Αρσένιε Πάτερ, τήν σοι λαχοῦσαν ποίμνην διὸ 'Ιερομάρτυρος ἀνευφημοῦμέν σε.

Tὸν 'Ιερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Βερροιαίων, ποιμενάρ- χην καὶ ὁδηγόν, τιμήσωμεν πάντες, 'Αρσένιον τὸν θεῖον, ὡς πρέσβυν πρὸς τὸν Κτίστην ἡμῶν θεομότατον.

Tὴν ζωὴν σου τέθηκας ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ τῆς σῆς ποίμνης, τοῦ Σω- τῆρος ὡς μαθητής, 'Αρσένιε μάκαρ· διὸ Μαρτύρων στέφει, Χριστὸς ὁ ἀθλοθέτης σε ἐστεφάνωσε.

Xαίροις δὲ 'Αρσένιε Ἱερέ, Βερροίας προστάτα, καὶ μεσίτα πρὸς τὸν Χριστόν· Χαίροις Ἐκκλησίας, ἀστὴρ ὁ φωτοφόρος, Μακε- δονίας χαῖρε. πυρσὸς ἀκοίμητος.

H"θλησας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ υἱῶν τῆς "Αγαρ, κατε- πάτησας τὴν βουλήν ὅθεν πάσης ρῦσαι, βουλῆς κακομηχάνου, ἡμᾶς 'Ιερομάρτυρος, τοὺς σὲ γεραίροντας.

E"χων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἀεὶ ἐκδυσώπει, ὑπὲρ πάν- των τῶν εὐσεβῶν, τῶν σὲ ἀνυμνούντων, 'Αρσένιε τρισμάκαρ, ὡς ἀν πάσης ἀνάγκης, ἀπολυτρώμεθα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

**Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενής καὶ ἀπόλυταις,
μεθ' ἣν φάλλοιμεν τὸ ἔξης:**

"**Ηχος 6.**" "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, σὺν ἀρχιερεῦσιν ἀγίοις, καὶ
θείοις Μάρτυσιν, "Ἄγιε Ἀρσένιε, Ἱερομάρτυς σοφέ, σὺν αὐτοῖς
καθικέτευε, τὸν Πάντων Δεσπότην δοῦναι ὃν ἡμάρτομεν, πται-
σμάτων ἄφεσιν, ἅμα καὶ κινδύνων τὴν λύσιν, καὶ ἐπηρειῶν ὀλευθρίων,
λύτρωσιν τοῖς πόθῳ σε γεραίρουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Διστιχον

Παθῶν με Ἀρσένιε ποικίλων ρῦσαι

Γεράσιμον σπεύδοντα τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

